

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. /населено място/, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – /населено място/ в публично заседание на шестнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сузана Ем. Полизоева

при участието на секретаря Силвия Кирова
като разгледа докладваното от Сузана Ем. Полизоева Административно наказателно дело № 20241230200116 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Г. Н. И., ЕГН-***** от /населено място/ **срещу** Наказателно постановление /НП/ № 314а-66/18.01.2024г. на Началник РУ – /населено място/ при ОДМВР /населено място/, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 16а, ал.2 от Закона за защита от шума в околната среда /ЗЗШОС/, на основание чл. 34а, ал.1 от същия закон е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 3 000.00 /три хиляди/ лева.

С жалбата се иска отмяна на наказателното постановление като се излагат доводи за неправилно приложение на материалния закон, поради неправилно определяне на отговорното лице, предвид налагането на физическо лице на санкция в размер, предвиден за юридическо лице. Твърди се противречие между обстоятелствена и санкционна част на НП. Изложено е, че жалбоподателя не може да бъде санкциониран за допустителство в хипотезата на чл. 16а, ал.2 от ЗЗШОС. В този смисъл се твърди, че в санкционната разпоредба на чл. 34а от ЗЗШОС не е предвидено ангажирането на административнонаказателна отговорност на допустителите на нарушения по чл. 16а, ал.1-5 ЗЗШОС. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, представлява се от упълномощен представител. Същият поддържа жалбата и иска отмяна на НП. Не претендира присъждане на разноски.

Наказващия орган – Началник на РУ /населено място/, редовно

призован не се явява, не изпраща представител.

РП-/населено място/, ТО гр./населено място/ представител не се явява, не заемат позиция.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на предвидения в ЗАНН 14 дневен срок за обжалване от лице, което и адресат на обжалвания акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна .

По сигнал подаден на 22 срещу 23 януари 2023г. за висока музика в /населено място/, ресторант „К.“, ул. „Ц.С.В.“ № **, на място бил изпратен екип от служители на РУ – /населено място/, сред които бил и свидетеля С. Х. и Г. П.. Полицейските служители след устен разговор със собственика на заведението И., комуто посочили причината да са на място и разпоредили да не пускат силна музика, тъй като пречела и нарушавала нощната тишина. Малко след което музиката била спряна. Извикан собственика от вън за да се състави АУАН с бл. №0570637 и с №314а-66/2812/23.12.2023г., който му бил връчен лично на 23.12.2023г., датата на неговото съставяне. Същият подписал акта без писмено възражения, но заявил че ще пусне жалба по съответния ред. Актът бил съставен срещу жалбоподателя Г. Н. И., за това, че на 23.12.2023 г. около 00:30 часа в /населено място/, ресторант „К.“, ул. „Ц.С.В.“ № **, като собственик на фирма „Г.К.“ ЕООД е допуснал озвучаването на обекта и на открити площи и зони и територии, предназначени за жилищно строителство и територии и зони със смесено предназначение за времето от 23:00ч. до 08:00ч.. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 16а, ал.2 от ЗЗШОС. АУАН бил съставен в присъствието на И., който го подписал без възражения. Такива не били депозираны и в предвидения срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

На 18.01.2024г. въз основание на съставения АУАН, Началникът на РУ - /населено място/ издал обжалваното наказателно постановление № 314а-66/18.01.2024г.. В същото възприел идентична фактическа обстановка. Посочил същата като в АУАН нарушена разпоредба на закона – чл. 16а, ал.2 от ЗЗШОС и на основание чл. 34а, ал.1 от ЗЗШОС наложил на И. глоба в размер на 3 000 лева. Наказателното постановление било връчено на И. на 29.01.2024 г., а жалбата е депозирана в съда с вх.№1126 на 07.02.2024 г.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротИ.речиви и допълващи се.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В

този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността им - Заповед № 8121з-829/23.07.2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 36 и чл. 37, вр. чл. 19, ал.2 от ЗЗШОС полицейските органи от Районните управления са оправомощени да съставят АУАН, а началниците на РУ при ОДМВР - да издават НП за извършени нарушения по ЗЗШОС. Същевременно, АУАН и наказателно постановление са издадени при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал.1 и ал.3 ЗАНН давностни срокове. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и наказателно постановление на жалбоподателя.

На следващо място съдът намира, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени и неотстраними процесуални нарушения изразяващи се в липса на пълно описание на обстоятелствата, при които е било извършено нарушението – чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. В съставения АУАН с бл. №0570637 и с №314а-66/2812 от 23.12.2023г. и в Наказателно постановление (НП) № 314а-66/18.01.2024г., издадено от Началника на РУ – /населено място/, липсват пълно въведени от актосъставителя и подложени на контрол от административнонаказващия орган валидни фактически елементи от състава на вмененото в отговорност на жалбоподателя И. административно деяние по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС вр чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС. Това е така, защото рамката на административно – наказателното обвинение се определя от актосъставителя, защото в тези рамки се осъществява правото на защита от подложеният на административно-наказателна репресия субект и пределите, в които се събират доказателства. Според настоящия съдебен състав, за да е налице пълно описание от фактическа страна на вмененото на жалбоподателя нарушение, следва да са описани всички елементи от фактическия състав, визирани в нормата на. Съобразно същата, забранява се озвучаването от обекти по ал. 1 и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00 ч., с изключение на териториите на религиозни храмове, железопътни гари, автогари, аерогари, морски гари и при използването на системи за предупреждение и оповестяване на населението при бедствия. В настоящия случай нито в АУАН, нито в обжалваното наказателно постановление, е посочено в каква зона или територия се намира процесния обект. Така, нито жалбоподателят, нито съдът, могат да направят извод дали се касае за територия за жилищно строителство, реакционна зона или такава със смесено предназначение, респ. дали обектът не попада в някое от изключенията, обуславящи отпадане на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

На следващо място жалбоподателят Г. Н. И. е административно наказан на основание чл. 34а, ал.1 от Закона за защита от шума в околната среда с

административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 .00 лева за административно нарушение по състава на чл. 16а, ал.2 от ЗЗШОС. Съгласно чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС забранява се озвучаването от физически лица или от обекти по ал. 1 и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00 ч., с изключение на териториите на религиозни храмове, железопътни гари, автогари, аерогари, морски гари и при използването на системи за предупреждение и оповестяване на населението при бедствия. Съгласно чл. 16а, ал. 1 от ЗЗШОС забранява се зареждане на обекти за производство, съхраняване и търговия и на обекти в областта на услугите, разкрити и разположени в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, както и в жилищни сгради с повече от едно жилище и сгради със смесено предназначение, за времето от 23,00 до 8,00 ч. По силата на санкционната разпоредба на чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, за нарушения на този закон, свързани с превишаване на граничните стойности на шум, физическите лица се наказват с глоба от 500 до 1000 лв., а на юридическите лица и на едноличните търговци се налагат имуществени санкции в размер от 3000 до 6000 лв. В ал. 2 на същата разпоредба са посочени административните наказания при повторно извършено нарушение по ал.1, като физическите лица се наказват с глоба от 2000 до 6000 лева, а на юридическите лица и на едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 12 000 лв.

От тълкуване на посочените разпоредби следва, че след като волята на административно наказващия орган е била да наложи санкция в размер на 3000.00 лева на конкретен субект, то този субект е следвало да бъде конкретно юридическо лице, а не жалбоподателя Г. Н. И., съобразявайки наложеното административно наказание – в размер на 3000.00 лева или ако административнонаказващия орган е приел, че нарушението е извършено повторно това обстоятелство е следвало да се установи предварително от актосъставителя и административнонаказва щия орган, с оглед тежестта на доказване лежаща върху него, доколкото въз основа на своите правомощия и като длъжностни лица могат да изискват всякакви документи за установяване на нарушения или престъпления, и едва след това да очертаят в пълнота с фактически и правни твърдения с описание на нарушението и на всички негови елементи по смисъла на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС в АУАН и наказателно постановление, точният субект на отговорност и правилният вид на наказанието, които изначално липсват.

От друга страна, ако жалбоподателят И. е собственик на самото заведение ресторант „К.“, находящ се в /населено място/, общ. /населено място/, ул. „Ц.С.В.“ № **, то административнонаказващия орган отново с оглед тежестта на доказване лежаща върху него, е следвало да докаже по безспорен начин, дали физическото лице И., комуто е наложено наказанието или юридическото лице – „Г.К.“ ЕООД, на което жалбоподателя е управител,

е собственик на търговския обект по силата на нотариален акт или съдебно решение например, а ако е бил наемател – чрез договор за наем, ако е бил вещен ползвател – чрез нотариален акт за учредено вещно право на ползване, а ако е бил само владеец на обекта – чрез съответни доказателствени способи, чрез които да се установи факта на упражняваните фактически действия на владението в прострастрствените предели на обекта с всички негови характеристики с намерение да го свои за себе си. Съдът не установи по преписката да са посочени и налични данни дали има назначен управител на самия ресторант, тъй като следва да се прави разлика между управител на юридическото лице и управител на стопанисвания от юридическото лице търговски обект – в случая ресторант. За тези обстоятелства, административнонаказващия орган и актосъставителят въз основа на своите правомощия и като длъжностни лица са могли да изискват всякакви документи за установяване на нарушения или престъпления, и едва след това да очертаят в пълнота с фактически и правни твърдения с описание на нарушението и всички негови елементи по смисъла на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС в съставения АУАН и наказателно постановление, точният субект на отговорност, въз основа на какви доказателства е установен и какъв да е правилният вид на наказанието, които изначално липсват.

Съдът намира също така, че не може да санира порока в частта на неправилният вид на наложеното наказание на жалбоподателя И., чрез определената му глоба в размер на 3000.00 лева, със точният и правилен вид на съответното нарушение по чл. 16а, ал. 2 вр. чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС наказание в предвидените предели, тъй като на нарушителя би се отнела една инстанция по фактите – и тя е пред административнонаказващия орган, а съдът недопустимо би навлязъл в неговите правомощия да определя наказание вместо него.

На следващо място съставът на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС предвижда задължение за бездействие, установено като законово изискване за въздържане от активно поведение, чрез действие и бездействие по извършване на озвучаване на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00ч., с изключение на териториите на религиозни храмове, железопътни гари, автогари, аерогари, морски гари и при използването на системи за предупреждение и оповестяване на населението при бедствия. Именно в тази насока е и санкционната разпоредба на чл. 34а, ал. 1 от З., която определя вида на наказанието за нарушение с действие и бездействие на разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС.

Съставът на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС не предвиждат нормирана хипотеза на допустителство, каквато е очертана от актосъставителя в АУАН с бл. №0570637 и с №314а-66/2812 от 23.12.2023г. и преповторена от административнонаказващия орган в обжалваното Наказателно постановление (НП) № 314а-66 от 18.01.2024 г. Ето защо

настоящия състав на съда намира, че санкционната разпоредба по чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, по която е била ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя в случая е неправилно приложена. Налице е особената хипотеза на чл. 10 от ЗАНН, според която е предвидена в закон административнонаказателна отговорност за допустителя. При допустителството деецът не извършва деянието, а осъзнава, че дава възможност друго лице, немотивирано и неподбудено от него и при липса на общност на умисъла за извършване на нарушението да извърши административното нарушение. Налице е различна форма на изпълнителното деяние от извършителството, каквато не е описана в наказателното постановление и АУАН, като описаната за хипотезата на допустителство от страна на жалбоподателя И. е непълна и неясна, като не се посочват кое лице от процесният обект – ресторант „К.“, находящ се в /населено място/, общ. /населено място/, ул. „Ц.С.В.“ № ** под допустителството на жалбоподателя И. е извършил с конкретни действия по озвучаването на заведението в конкретният времеви момент и кой е той. Такива описания на правнорелевантни обстоятелства за хипотеза на допустителство според изискванията на чл. 10 от ЗАНН не се установяват да са отразени от актосъставителя в АУАН и от административно наказващия орган в обжалваното Наказателно постановление.

Дължимото описание на нарушението по хипотезата, диспозицията и санкцията на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС следва да се определи само в хипотезата на извършителство, чрез проявна форма на деянието чрез действие и бездействие, а не като допустителство, при която хипотеза следва да е посочено и административното нарушение, което деецът е допуснал да бъде извършено от друго лице и самото това друго лице, което е извършило деянието при допустителство, което също не е сторено съгласно чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, по която санкционна разпоредба жалбоподателят И. е санкциониран за допустителство като допустител във връзка с деяние в условията на извършителство като извършиел, както е дефиниран и от законодателя по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС.

По тези съображения, съдът следва да отмени изцяло обжалваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

При този изход на делото право на разноси има жалбоподателя. Доколкото обаче такова искане не е направено, то съдът не може служебно да присъжда направените разноси, поради което не следва да осъжда санкционирания субект да заплати същите.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 63, ал.2 във вр. с ал.3, т.1 и т.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 314а-66/18.01.2024г. на Началник РУ – /населено място/ при ОДМВР /населено място/, с което на Г. Н. И., ЕГН-***** с адрес /населено място/, общ. /населено място/, ул. „Ц.С.В.“ № ** за нарушение на чл. 16а, ал.2 от Закона за защита от шума в околната среда /ЗЗШОС/, на основание чл. 34а, ал.1 от същия закон е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 3 000.00 /три хиляди/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-/населено място/ в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – /населено място/: _____